

sites, and others. One has revealed that the leading factor in the efficacious application of educational technologies is the activity of a teacher of the establishment of higher education, in particular, the development of her/his base of scientific and methodological support. The structure of educational technology requires the existence of two interrelated components: knowledge and activity. The peculiarity of any educational technology is a clearly defined aim in the context of the overall goal of learning, pedagogical conditions for its implementation, and ways to achieve this aim. The teacher should integrate educational technologies or their components to ensure the prosperous technological approach application. Concerning practical aspects, one often defines such procedures formally or using intuition or the teacher's pedagogical experience. At the same time, the teacher should know at least the general theoretical fundamentals of educational technologies and their classification for the successful application of educational technologies, their proper choice, and combination. In didactic theories, the mechanisms of choice of educational technologies for specific purposes or certain classes are due to the choice of structural elements of technology and their internal connections. The ability to meet the expected results and goals of education to a maximum extent is the priority in the choice of educational technology or its elements. The application of educational technologies based on the capabilities of modern computer technology provides the development of students' creative abilities, but one determines this process considering several indicators of the teacher's experience in the choice, combination, and proper application of appropriate educational technologies.

One has formulated the following principles of choice and application of educational technologies by the teacher of the establishment of higher education: purposefulness of choice and application of educational technologies; professional orientation of choice and application of educational technologies depending on the orientation of the educational establishment; continuity of choice and application of educational technologies; systematization and accessibility of choice and application of educational technologies in the professional students' training.

Key words: principle, educational technologies, choice of technology, application of educational technologies, teacher, establishment of higher education, continuity, professional orientation, technologisation.

УДК 378.371

DOI href="https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2020.76.16">https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2020.76.16

Ісаєва О. С., Шумило М. Ю.

ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАСОБІВ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Реформа системи охорони здоров'я передбачає необхідність удосконалення механізмів забезпечення якості освіти медичної галузі. Упровадження у практику медичних закладів ефективних інновацій, заснованих на використанні новітніх інформаційних технологій у процесі навчання, а також у професійній діяльності майбутніх медиків сприятиме продуктивному формуванню ІКТ-компетенції. Дистанційне навчання у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького базується на використанні програми Zoom та програми Misa – корпоративної мережі інформаційного ресурсу вищого навчального закладу, до якого студенти мають розширений доступ для виконання самостійної роботи чи написання тестів. Поєднання цих програм у процесі дистанційного навчання сприяє розширенню дидактичних можливостей в організації навчальної роботи студентів-медиків. Належний рівень комп'ютеризації, високий рівень кадрового потенціалу і методичне забезпечення навчального процесу є вирішальним показником оцінювання дієвості сучасного навчального закладу в умовах пандемії. Формування ІКТ-компетенції у студентів-медиків передбачає: інформаційну та цифрову грамотність; основи комунікації за допомогою комп'ютерних технологій; створення і заповнення документації; виписування рецептів; вирішення завдань щодо відбору, синтезу й аналізу інформації. Варто зазначити, що для ефективності надання освітніх послуг необхідно надавати і технічну підтримку для створення моделі моніторингу цих послуг та усунення проблем чи недоліків. Використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі медичних вишів створює можливості реалізації дидактичних принципів індивідуалізації та інтенсифікації процесу навчання, зокрема самостійної роботи студентів, їхньої креативної активності, підвищення рівня свідомості й інтелекту; реалізує умови переходу від навчання до самоосвіти упродовж життя.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології, навчання, самостійна робота, медична освіта, дистанційне навчання, студент-медик, якість освіти, компетентність.

Сучасність вимагає нових підходів до навчального процесу, оновлених методів і форм подачі інформації та формування в майбутніх лікарів компетенцій, які є затребувані нинішніми умовами світової кризи. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. передбачає: «Пріоритетом розвитку освіти є впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, що забезпечують удосконалення навчально-виховного процесу, доступність та ефективність освіти, підготовку молодого покоління до життєдіяльності в інформаційному суспільстві, створення інформаційної системи підтримки освітнього процесу, спрямованої на здійснення її основних функцій» [1]. Саме тому інформатизація медичної освіти розглядається як перспектива розвитку лікарів-науковців та сучасної медицини зокрема. Власне інформаційні технології вважаються невід'ємною складовою частиною цілісного освітнього процесу в медичних вишах, які забезпечують його ефективність і практичну значущість для системи охорони здоров'я в сучасних умовах пандемії Covid-19.

Мету стаггі вбачаємо в особливостях формування стратегії щодо інформатизації медичних вишів у кризових умовах Covid-19.

Завдання дослідження обґрунтовано метою:

- розкрити сутність та різновиди використання інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ) у навчальному процесі вищих медичних закладів;
- визначити переваги та наявні недоліки ІКТ у медичних вишах;
- обґрунтувати роль інформаційно-комунікаційних технологій у формуванні інформаційної компетенції майбутніх медиків.

Удосконалення методики впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес студентів-медиків вивчали науковці Ю. Буровицька, М. Драчук, О. Ісаєва й І. Хміляр, С. Мисловська, Н. Шиліна; особливості використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальних закладах відображено у працях В. Бізюкова, В. Бикова, Р. Гуревича, С. Жданова, М. Кадемія, Г. Кедровича, О. Костіва та В. Черняхівського, О. Міщенко, О. Пінчука, Д. Рупняка і В. Юзевича, Р. Собка, Д. Чернишова, О. Шестопала й інших.

Реформа системи охорони здоров'я передбачає виклик освіти майбутніх лікарів, що зумовлює необхідність подальшого вдосконалення механізмів забезпечення якості освіти медичної галузі. Саме тому «інформатизація освіти розглядається як система взаємопов'язаних організаційно-правових, соціально-економічних, науково-технічних, виробничих та управлінських процесів, спрямованих на задоволення освітніх, інформаційних, обчислювальних і телекомунікаційних потреб учасників навчально-виховного процесу» [7].

Як відомо, спостерігається різкий дисонанс між рівнем освітньої підготовки студентів-медиків та рівнем розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, які використовуються у практичній діяльності лікаря. Тобто погоджуємося із твердженням науковця, що «широке впровадження у практику медичних закладів ефективних інновацій, заснованих на використанні новітніх інформаційних технологій у процесі навчання, а також у професійній діяльності майбутніх медиків, сприятиме продуктивному формуванню ІКТ-компетенції» [5]. Отже, необхідно виокремити основні напрями використання інформаційних технологій для формування ІКТ-компетенції, тобто «використання комп'ютера й інформаційних технологій як засобу навчання та з метою вдосконалення контролю засвоєння знань студентів, моделювання різноманітних процесів, професійне застосування інформаційних технологій у медичній практиці, застосування автоматизованих навчальних систем тощо» [6]. Формування ІКТ-компетенції у студентів-медиків передбачає:

- інформаційну та цифрову грамотність;
- основи комунікації за допомогою комп'ютерних технологій;
- створення і заповнення документації;
- виписування рецептів;
- вирішення завдань щодо відбору, синтезу й аналізу інформації.

Як відомо, 12 жовтня 2020 р. Міністерство освіти і науки України відправило керівникам закладів вищої освіти листа «Щодо тимчасового переходу на дистанційне навчання» у зв'язку із загостренням ситуації через пандемію Covid-19. Деякі труднощі використання дистанційного навчання у вишах виникають через відсутність методичної бази їх ужитку та методології розроблення ІКТ-завдань, що зобов'язує викладачів орієнтуватися лише на власний досвід і вміння емпірично знаходити шляхи ефективного застосування інформаційних технологій.

Дистанційне навчання у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького базується на використанні програми Zoom, яка надає послуги віддаленого конференц-зв'язку і пропонує комунікаційне програмне забезпечення, яке об'єднує відеоконференції, онлайн-зустрічі, чат і мобільну спільну роботу, та програми Misa – корпоративної мережі інформаційного ресурсу вищого навчального закладу, до якого студенти мають розширений доступ для виконання самостійної роботи чи написання тестів. Поєднання цих програм у процесі дистанційного навчання сприяє розширенню дидактичних можливостей в організації навчальної роботи студентів-медиків, а саме:

- забезпеченню гнучкості навчального процесу за допомогою варіативності;
- перетворенню змісту, методів і форм навчання, організації навчальних занять, поєднанню різноманітних методик для забезпечення диференційованого підходу до студентів (різних рівнів складності й об'єму завдань, темпів їх виконання);
- активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів завдяки моделюванню якісно нового типу візуалізації навчального матеріалу не лише реальних, а й віртуальних об'єктів, процесів та явищ, ігровому навчанню;
- посиленню мотивації і пізнавального інтересу студентів у навчанні за допомогою інноваційних методів, індивідуалізації навчання;
- мобільності на основі реалізації технічних можливостей комп'ютера;
- здійсненню педагогічної корекції і безперервного зворотного спілкування та зв'язку;
- якісним змінам навчальної діяльності загалом та контролю (тестовий контроль із діагностикою, зворотним зв'язком і оцінюванням етапів, дистанційна освіта) [3].

Загальновідомо, що інформаційно-комунікаційні технології змінили схему передачі знань та методів навчання, проте створили сучасні засоби впливу, які значно підвищують ефективність знань студентів. Однак

варто зауважити, що для ефективності надання освітніх послуг необхідно надавати і технічну підтримку для створення моделі моніторингу цих послуг і усунення проблем чи недоліків. У процесі дистанційного навчання відбувається трансформація функції запам'ятовування-відтворювання до навчання – як постійної посиленої інтелектуальної діяльності та мислення з логічними чи аналітичними прийомами і здатністю розділяти завдання на його складники. Така функція уможливує не лише автоматичне використання засвоєного матеріалу студентами, але й мислення професійними категоріями, уміння вчитися постійно, брати відповідальність на себе, активно розвивати практичні навички та комфортно почуватися в академічному середовищі.

ІКТ активно впливають на навчальний процес і виховання студентів, оскільки вдосконалюють систему передачі знань і методи навчання. Крім того, упровадження ІКТ у систему вищої освіти не лише впливає на освітні технології, але й вводить до процесу освіти нові. Вони пов'язані з використанням комп'ютерів та телекомунікацій, спеціального обладнання, апаратних та програмних засобів, а також систем обробки інформації; створенням нових навчальних засобів і збереження інформації, до яких належать мультимедіа й електронні підручники; архіви й електронні бібліотеки, глобальні та локальні освітні мережі; інформаційно-довідкові й інформаційно-пошукові системи.

Інформатизація суспільства пов'язана насамперед із розвитком комп'ютерної техніки, різноманітного програмного забезпечення, глобальних мереж (Інтернет) та мультимедійних технологій. Мультимедійні засоби навчання посідають важливе місце в розвитку інформаційного суспільства. Мультимедійні засоби навчання – це комплекс апаратних і програмних засобів, що дозволяють користувачеві спілкуватися з комп'ютером за допомогою різноманітних, природних для себе середовищ: графіки, гіпертекстів, звуків, анімації, відео. Мультимедійні системи надають користувачеві персонального комп'ютера такі види інформації: текст; зображення; анімаційні картини; аудіокоментарі; цифрове відео. Технології, які дозволяють із допомогою комп'ютера інтегрувати, обробляти і водночас відтворювати різноманітні типи сигналів, різні середовища, засоби і способи обміну інформацією, називаються мультимедійними [2].

Варто зазначити, що належний рівень комп'ютеризації, високий рівень кадрового потенціалу і методичне забезпечення навчального процесу – вирішальні показники оцінювання дієздатності сучасного навчального закладу в умовах пандемії. На основі державних стандартів ОКХ і ОПП необхідно класифікувати засоби ІКТ відповідно до їхнього методичного призначення й коректного застосування:

- **навчальні** – доносять інформацію, формують знання, навички й уміння навчальної чи подальшої практичної діяльності;
- **тренувальні** – уможливають закріплення вивчених умінь і навичок, повторення засвоєного матеріалу;
- **інформаційно-пошукові чи довідкові** – повідомляють інформацію, формують уміння її відбирати та систематизувати;
- **демонстраційні** – візуалізують об'єкти, що вивчаються, з метою їх дослідження та вивчення.

Удосконалення системи вищої освіти, широке впровадження ІКТ у навчальний процес на основі інформаційних технологій сприяли появі відкритої системи освіти, віртуальних університетів. Реалізація відкритої освіти здійснюється завдяки дистанційній освіті, яку вважають різновидом освітньої системи, де використовуються переважно дистанційні технології організації освітнього процесу та навчання. Для реалізації дистанційного навчання на практиці здебільшого використовують спеціалізовані інформаційні системи, що називаються системами управління навчанням. Зазвичай такі системи складаються з комплексу модулів, що забезпечують повноцінне дистанційне навчання. Нині існує досить широкий спектр розроблених систем управління навчанням, які поширюються як на комерційній основі, так і вільно.

Упровадження дистанційної освіти – це найбільш ефективний та швидкий шлях до підвищення інтелектуального рівня суспільства, прискорення процесу переходу України до інформаційного суспільства. Важливою перевагою дистанційної освіти є те, що на базі ІКТ вона дає можливість здійснювати адаптацію навчання до рівня базової підготовки конкретного студента, його місця проживання, здоров'я, матеріального стану і, як результат, відкриває можливість істотно підвищувати якість навчання. За дистанційної освіти, що базується на ІКТ, студент може реалізувати навчальний план відповідно до своїх здібностей і можливостей. Це підвищує якість навчання і надає додаткових емоційного й інтелектуального стимулів для освіти.

Проте не варто забувати про основоположну складову частину концепції сучасної університетської освіти – це орієнтація на міждисциплінарну інтеграцію. Власне ця інтеграція дозволяє студентам не лише засвоювати навчальний матеріал з конкретної дисципліни, але й аналізувати зв'язки між предметами, які вони вивчають. Уважаємо, що дистанційне навчання унеможливує інтеграцію між предметами з огляду на вузькопрофільність. Тому особливу увагу необхідно зацентувати на недоліках дистанційного навчання:

- відсутність позитивного інтерактивного діалогу між викладачем і студентами, студентів один з одним;
- брак емоційної складової частини;
- обмеженість раціональної організації навчального процесу;
- недостатність науково-дослідної роботи студентів;
- відсутність диференціації навчання відповідно до рівня групи.

Висновки. Сучасні кризові умови довели важливість традиційних методів викладання в поєднанні з інноваційними щодо вдосконалення вищої університетської освіти. Консервативність у процесі викладання уможливує розвиток і становлення всесторонньо розвиненої і соціалізованої особистості лікаря,

здатного працювати в команді і комунікувати на різних рівнях та з різними верствами населення. Соціалізація наукового середовища формує студента-медика як особистість і розвиває важливі для лікаря риси характеру, як-от рефлексія, асертивність, добросовісність, співчуття, відвертість, гуманізація тощо.

Погоджуємося з думкою, що пріоритетні акценти на етапи навчання у вищих медичних закладах освіти повинні зосереджуватися на:

- індивідуалізації навчального процесу з урахуванням рівня підготовленості студентів, їхніх здібностей, темпів засвоєння матеріалу, інтересів тощо;
- підвищенні гнучкості та мобільності навчального процесу;
- використанні проблемних і комп'ютерних методів навчання;
- доповненні класичних методів навчання сучасними (дослідження, аналіз, синтез, вирішення проблем); почерговому і комплексному використанні форм організації навчання [4].

Використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі медичних вишів створює можливості реалізації дидактичних принципів індивідуалізації та інтенсифікації процесу навчання, зокрема і самостійної роботи студентів; оперативно і якісно працювати з інформацією; позитивно впливати на розвиток пізнавальної діяльності студентів, їхньої креативної активності, рівня свідомості й інтелекту; реалізує умови переходу від навчання до самоосвіти впродовж життя. Інтерактивність навчання, зворотний зв'язок – важливі помітні переваги дистанційного навчання.

Використана література:

1. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. : Указ Президента України від 25 червня 2013 р. № 344/2013. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/344/2013> (дата звернення: 14.10.2020).
2. Гончаренко С. Український педагогічний енциклопедичний словник. 2-ге вид., доп. і випр. Рівне : Волинські обереги, 2011. 522 с.
3. Доценко В. Інформаційно-комп'ютерні технології як засіб підвищення ефективності навчально-пізнавальної діяльності студентів. *Інноваційні освітні технології у підготовці медичних кадрів*. Полтава, 2010. С. 59–61.
4. Ісаєва О. Інноваційні технології в медичній освіті. *Інноваційна педагогіка* : науковий журнал. Одеса : ПУ «Причорноморський науково-дослідний інститут економіки та інновацій», 2020. Вип. 23. Т. 1. С. 124–128. DOI: 10.32843/2663-6085.
5. Ісаєва О., Хмільяр І. Цифрова грамотність майбутнього медика. *Наукове забезпечення технологічного прогресу XXI ст.* : матеріали Міжнародної наукової конференції, 1 травня 2020 р. Т. 4. Чернівці, Україна : МЦНД. С. 88–90. DOI: 10.36074/01.05.2020.v4.
6. Мисловська С. Підготовка студентів медичних ВНЗ до використання інформаційних технологій у професійній діяльності. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія «Педагогіка і психологія»*. 2015. Вип. 43. С. 261–265.
7. Ткачук Л. До питання про психолого-педагогічні основи впровадження сучасних інформаційних технологій навчання. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми* : збірник наукових праць. Київ ; Вінниця : ДОВ «Вінниця», 2002. С. 433–436.

References:

1. Ukaz Prezidenta Ukrayiny vid 25 chervnya 2013 roku № 344/2013 «Pro Natsionalnu stratehiyu rozvytku osvity v Ukrayini na period do 2021 roku» [Order of the President of Ukraine dated 25 June 2013 year № 344/2013 «On National strategy of education development in Ukraine for the period until 2021 year»]. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>(data zvernennia: 14.10.2020).
2. Honcharenko S. U. (2011) Ukrayinskyi pedahohichnyi entsyklopedychnyi slovnyk. Vydannya druhe, dopovnene i vypravlene. [Ukrainian pedagogical encyclopedic dictionary. Second edition, completed and corrected]. Rivne: Volynski oberehy, 2011. 522 s [in Ukrainian].
3. Dotsenko V. I. (2010) Informatsiyno-kompiuterni tekhnolohiyi yak zasib pidvyshchennya efektyvnosti navchalno-piznavalnoyi diyalnosti studentiv. *Innovatsiyni osviti tekhnolohiyi u pidhotovtsi medychnykh kadriv*. [Information and computer technologies as a means of improving efficacy of students' educational cognitive activity]. Poltava. S. 59–61 [in Ukrainian].
4. Isayeva O. S. (2020) Innovatsiyni tekhnolohiyi v medychniy osviti. *Naukovyy zhurnal «Innovatsiyna pedahohika»*. Odesa: PU «Prychornomorskyu naukovu-doslidnyy instytut ekonomiky ta innovatsiy» [Innovation technologies in medical education]. Vypusk 23. Tom 1. S. 124–128. <https://doi.org/10.32843/2663-6085>. [in Ukrainian].
5. Isayeva O. S., Khmilyar I. R. (2020) Tsyfrova hramotnist maybutnoho medyka. *Materialy mizhnarodnoyi naukovoyi konferentsiyi «Naukove zabezpechennya tekhnolohichnoho prohresu KHKHI storichchya». 1 travnya 2020 roku* [Digital competence of a future medical professional]. Tom 4. Chernivtsi, Ukrayina: MTSND. S. 88–90. DOI 10.36074/01.05.2020.v4. [in Ukrainian].
6. Myslovska S. K. (2015) Pidhotovka studentiv medychnykh VNZ do vykorystannya informatsiynykh tekhnolohiy u profesiyniy diyalnosti. *Naukovi zapysky Vinnytskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni Mykhayla Kotsyubynskoho. Seriya: Pedahohika i psykholohiya*. [Training of medical students to use information technologies in professional activity]. Vinnytsya. Vyp. 43. S. 261–265. [in Ukrainian].
7. Tkachuk L. V. (2002) Do pytannya pro psykholoho-pedahohichni osnovy vprovadzhenya suchasnykh informatsiynykh tekhnolohiy navchannya. *Suchasni informatsiyni tekhnolohiyi ta innovatsiyni metodyky navchannya v pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiya, teoriya, dosvid, problemy: zb. nauk. prats.* [On the issue of psychological and pedagogical fundamentals of implementing modern information technologies of education] Kyiv – Vinnytsya: DOV «Vinnytsya». S. 433–436. [in Ukrainian].

Isayeva O. S., Shumylo M. Yu. Introduction of information and communication technologies in the educational process of medical students

Reform in health care system implies the need to improve mechanisms of providing quality in medical education. Implementation of effective innovations into the practice of medical establishments, based on application of advanced information technologies in

educational process, as well as professional activity of future medical specialists will promote productive formation of ICT-competence. Distance learning at Danylo Halytsky Lviv national medical university is based on Zoom program and Misa program – corporation network of information resource of higher educational establishment, students having access to the program can do individual tasks and write tests. Combination of these programs in the distance learning process promotes extension of didactic means in organization of educational process of medical students. Proper level of computerization, high level of staff and methodical means of educational process are crucial indicators for assessment of modern educational establishment in pandemic conditions. Formation of ICT-competence in medical students includes information and digital competence; fundamentals of communication via computer technologies; creation and filling in the documents; and solution of tasks on the choice, synthesis and analysis of information. It should be mentioned that for efficient provision of educational services it is necessary to give technical support for monitoring of such services and elimination of problems or faults. Application of modern information and communication technologies in educational process of medical educational establishments creates possibilities for realization of didactic principles of individualization and intensification of educational process, in particular, students' individual work, their creative activity, level of consciousness and intellect; enables conditions of transformation from education to self-education throughout lifetime.

Key words: information and communication technologies, education, individual work, medical education, distance learning, medical student, quality of education, competence.

УДК 378:[37.091.12.011.3-051:796]

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2020.76.17>

Кисельов В. О.

СУТНІСТЬ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЗАСАДАХ ХОЛІСТИЧНОГО ПІДХОДУ

Конкуренція на ринку праці передбачає перехід до ефективніших форм фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи з учнівською молоддю, а реалізація прогресивних ідей галузі фізичної культури і спорту у практиці загально-освітньої школи вимагає підготовки висококваліфікованих учительських кадрів. Сучасний рівень фізичного виховання та фізкультурно-оздоровчої роботи зі школярами має відповідати потребам особистості, сприяти її гармонійному розвитку через інноваційну діяльність, тоді уроки фізичної культури стануть засобом формування інтересу дитини до зміцнення свого здоров'я через рухову активність. Тому винятково великого значення набуває модернізація професійної підготовки вчителів фізичної культури у закладах вищої освіти в напрямі опанування студентами комплексу інноваційних знань, умінь і навичок у галузі фізичної культури і спорту, формування професійних інтересів, професійних мотивів та ціннісних орієнтацій, що забезпечують готовність майбутніх учителів фізичної культури на засадах холистичного підходу. Проведений аналіз показує, що формування професійної готовності є невід'ємною частиною комплексної підготовки майбутнього фахівця в педагогічному університеті, тому в контексті нашого дослідження поняття «готовність майбутнього вчителя фізичної культури до інноваційної професійної діяльності» розуміємо як складне інтегроване особистісне утворення, яке забезпечує поточну реалізацію педагогічної діяльності і є підґрунтям для подальшої творчої самореалізації та професійного самовдосконалення, і полягає в опануванні спеціальних знань галузі фізичної культури та вмінь, пов'язаних із ними, знань з інноваційних видів професійної діяльності та прийомів і методів їх використання, передбачає наявність психологічних якостей, необхідних для вчителя фізичної культури та побудови кожним індивідумом власної програми оздоровчо-спортивних тренувань.

Ключові слова: готовність, професійна підготовка, майбутні вчителі фізичної культури, холистичний підхід, інновації.

У сучасних умовах розбудови українського суспільства значну роль мають відігравати фізична культура і спорт як складники загальнонародської культури та національного прогресу. Фізична культура і спорт (далі – ФКіС) є результатом багатогранної творчої діяльності суспільства, успадкувала культурні цінності, створені суспільством на попередніх етапах, розвиває їх відповідно до політичних, економічних, матеріальних можливостей держави, утверджує її авторитет на міжнародній арені.

Сучасний рівень розвитку освіти та науки висуває підвищені вимоги до компетентності фахівців фізичної культури, що потребує суттєвих змін у їхній професійній підготовці. Конкуренція на ринку праці передбачає перехід до ефективніших форм фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи з учнівською молоддю, а реалізація прогресивних ідей галузі ФКіС у практиці загальноосвітньої школи вимагає підготовки висококваліфікованих учительських кадрів.

Відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт», фізична культура – це «складова частина загальної культури суспільства, що спрямована на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонійного формування її особистості». Це зумовлює потребу в суттєвих змінах у професійній підготовці майбутніх учителів фізичної культури, вимагає постійного підвищення їхнього професійного рівня. На педагогічні ЗВО покладається відповідальність за під-